

Országos Rendőrfőkapitány

Papp Károly r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző:

Tel:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos képviselő útján benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira a rendőri intézkedés elleni panasznak a videó-kamera használatának korlátozása vonatkozásában

h e l y t a d o k,

a rendőri intézkedés elleni panaszt egyebekben

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) meghatalmazott képviselő
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Képviselő beadványt terjesztett elő panaszos vonatkozásában a *-n foganatosított rendőri intézkedéssel szemben, amelyet formanyomtatványon terjesztett elő. A képviselő a panaszt postai úton, majd elektronikus úton egészítette ki.

A panaszos és a képviselő *-n * körüli időben megjelent a * szám alatti óvodánál, mivel a képviselő köszönteni akarta a kislányát. Érkezésükkor az óvoda előterébe beengedték őket, ahol a képviselő jelezte, hogy a vezetővel szeretne beszélni.

Az óvodavezető nem volt bent, de a helyettese hamarosan megérkezett, aki közölte, hogy a képviselő gyermeke az óvodában tartózkodik az édesanyjával együtt, akit a vezető-helyettes kihívott a csoportból.

A panaszos az óvodába érkezéstől kézi kamerával rögzítette az eseményeket.

Az anya odament a képviselőhöz és mind őt, mind a panaszost többször megkérte, hogy hagyják el az óvoda területét.

A képviselő ennek nem tett eleget és elindult a gyermeke csoportszobája felé, amelyből lökdösődés támadt közte és a gyermek anyja, valamint az óvodai dolgozók között.

Az óvodai alkalmazott, valamint a képviselő is rendőrt hívott és a rendőrök kiérkezését követően a jelenlévők köztük a panaszos is bevonultak a tárgyalóba. A panaszos rögzítette a rendőrök által végrehajtott intézkedést. A rendőrök az intézkedés során meghallgatták az óvoda vezető-helyettesét, az édesanyját, a képviselőt, majd a panaszost is.

A rendőrnő érdeklődésére, hogy az óvodában van-e kamera, az óvodai alkalmazottól kapott nemleges válasz után az anya szólt, hogy a panaszosnál van kamera. A rendőrnő letámadta a panaszost, hogy tényleg képes volt felvételt készíteni és addig nem hagyta békén, amíg a panaszos el nem tette a kamerát.

A rendőri intézkedés végén a rendőrök a képviselőt felszólították az óvoda épületének elhagyására, a panaszosnak a rendőrnő odaszólt, hogy „vigye innen a férjét, de nagyon gyorsan”.

A képviselő beadványához kiegészítésként csatolta az intézkedés közben rögzített kép- és hangfelvételt.

A beadványban foglaltak alapján a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. az intézkedő rendőrnő hangnemét;
2. a videó-kamera használatának korlátozását.

II.

A Panasztestület a vizsgálat során megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a XIII. cikkében rögzített tulajdonhoz való jogát, továbbá a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület a panaszossal szemben tanúsított rendőri hangnem tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította az Rtv. 2. §-ban foglaltak megsértését, amely sértette a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogát.

A Panasztestület megállapította, hogy a rendőrség a kamera használatának befejezésére való felszólítással sértette a panaszos tulajdonhoz való jogát, tekintettel arra, hogy nem volt ténybeli indoka annak, hogy eltették a rendőrök a kamerát, mivel az nem akadályozta a rendőri intézkedés végrehajtását.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe

- a panaszos postai úton tett beadványa;
- a panaszos postai úton tett panasz kiegészítése;
- a panaszos által rendelkezésre bocsájtott DVD lemez;
- a panaszos nyilatkozata, meghatalmazás;
- eset adatlap;
- eset adatlap;
- küldés leírása;
- küldés leírása;
- rendőri jelentés;
- 1 db DVD lemez;
- alosztályvezetői levél;
- rendőri szervezeti elem levelei;
- TIK levél.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán álláspontom a következő:

V/1. Az intézkedő rendőrnő hangneme

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése alapján „*A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.*”

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint „*A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.*”

A Rendőrség Hivatás Etikai Kódexe 1. pontja szerint „*A rendőr szolgálatát a törvényekben kifejeződő társadalmi akaratnak megfelelően, a köz érdekében, a társadalom által biztosított lehetőségek között látja el. Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.*”

5. pontja szerint „*A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit előítéletektől és indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz kínzást, könyörtelen, embertelen vagy megalázó bánásmódot és ezt mástól sem tűri el. Empátiával fordul embertársai felé, védelmet és segítséget nyújt a rászorulóknak.*”

7. pontja szerint „*A rendőr szolgálati feladatai végrehajtásáért, döntéseiért jogi, erkölcsi és anyagi értelemben is felelősséggel tartozik. Döntési, cselekvési kötelezettségét mindenkor késedelem nélkül, aktívan vállalja, a felelősséget másra alaptalanul nem hárítja át. Hibás döntései következményeit lehetőségei szerint orvosolja. Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.*”

A képviselő kifogásolta a rendőrnő minősíthetetlen hangnemét a panaszossal szemben a kamera használata miatt, sérelmezte továbbá, hogy az intézkedés végén odaszólt a panaszosnak, hogy „*vigye innen a férjét, de nagyon gyorsan*” kijelentést.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint *-n a központi segélyhívóra érkezett telefonhívás okán megjelentek a * szám alatti óvodában.

A rendőrök helyszínre érkezésekor az intézmény vezető-helyettese elmondta, hogy képviselő és a panaszos * óra körüli időben megjelentek az óvodában, hogy a képviselő gyermekét elvigyék. A panaszos az óvodához érkezéstől kezdődően rögzítette az eseményeket a kezében lévő kamerával, amelyhez egyébként sem az óvodai dolgozók sem a gyermek anyja nem járult hozzá.

A panaszos a rendőrök helyszínre érkezését követően is folytatta a felvétel készítését.

A rendőrnő a helyszínen meghallgatta az óvoda vezető-helyettesét, a gyermek anyját és a képviselőt is.

A képviselő meghallgatása folyamán, amikor azt taglalta a képviselő, hogy hogyan történt a lökdösődés az óvoda folyosóján az elmondottakat bizonyítandó a rendőrnő rákérdezett:

A hangfelvétel: 39.10 perctől 40.05. percig.

(R: rendőrnő, Ó: óvodai alkalmazott, A: a gyermek anyja, P: panaszos, K: képviselő)

R: *Bocsánat van egyébként kamera...?*

Ó: *Nincs.*

R: *Igen.*

Ó: *De a hölgy kezében van kamera.*

A: *Mielőtt bejött felszólítottam, hogy nem járulok hozzá....*

Ó: *Mi is felszólítottuk, én is megkértem, hogy nem járulok hozzá.*

F: *Nálam van a kamera és ennyi.*

R: *De akkor megteszi azt is, hogy bekacsolja és megmutatja.*

K: *Nem teszed meg, nem vagy köteles.*

F: *Jó akkor kikapcsolom.*

R: *Már most kérdezem, hogy a rendőri intézkedésről készített-e felvételt?*

K: *Természetesen nem.*

R: *Na és akkor azt is megmutatja ugye, hogy nem készített felvételt a rendőri intézkedésről, vissza lehet nézni a memóriáján.*

K: *Természetesen nem hajlandó megmutatni.*

R: *Mert természetesen készített a rendőri intézkedésről felvételt, ami természetesen rögzítve lesz a rendőri jelentésben, ezt már most mondom.*

K: *Ez az Önök dolga.*

A rendőröktől mindenkor elvárható a kulturált, higgadt magatartás, akkor is, amikor őket esetlegesen az intézkedés alá vont személy szándékosan provokálja, ugyanakkor minden egyes esetben szubjektív megítélés kérdése, hogy a használt rendőri hangnem - *adott szituációban* - mennyire volt sérelmezhető.

A hang- és képfelvétel alapján megállapítható, hogy a rendőri intézkedés feszült légkörben került foganatosításra. A rendőrnő a panaszossal szemben azonban nem használt becsületsértő kijelentéseket a kamera felvétel készítésével kapcsolatos kérdéseit nyugodt ugyanakkor határozott hangon tette fel és nem használt minősíthetetlen hangnemet. A körülményeket mérlegelve az a következtetés vonható le, hogy a rendőrnő kijelentései a panaszossal szemben megfelelt a jogszabályi, valamint az etikai előírásoknak, amely a panaszos oldalán sérelmet nem eredményezett.

A képviselő által sérelmezett kijelentés miszerint az intézkedés végén a rendőrnő felszólította őt az óvoda elhagyására a panaszosnak pedig külön odaszólt, hogy *„vigye innen a férjét, de nagyon gyorsan”* a felvétel alapján nem igazolható, ugyanis a képviselő által rendelkezésre bocsájtott felvételeken nem hallható.

A két videó felvétel rögzíti a rendőri intézkedés teljes terjedelmét (az egyik 01 óra 13 perc 47 másodperci, a másik 06 perc 55 másodpercnyi időtartamot) ezek egyikén sem hallható a képviselő által sérelmezett kijelentés.

A rendelkezésre bocsájtott hangfelvétel ugyancsak az intézkedés teljes időtartamát rögzíti (01 óra 27 perc 46 másodperc), azonban ezen a felvételen sem hallható a beadványban szereplő kijelentés.

Megjegyzendő, hogy az intézkedés végét rögzítő felvételek rossz minőségűek és a beszéd nehezen érthető ennek oka a hangos háttér zaj és a halk beszéd, ugyanakkor semmiképpen nem hallható a sérelmezett kijelentés.

A rendőri jelentés a sérelmezett kijelentésről nem tesz említést.

Mindezekre figyelemmel a panasz e tekintetben alaptalan.

V/2. A videó-kamera használatának korlátozása

Az Rtv. 13. § (3) bekezdése szerint „Ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.”

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése szerint „A rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.”

A képviselő sérelmezte, hogy a rendőrnő korlátozta a panaszos videó-kamera használatát.

A képviselő által a rendelkezésre bocsájtott videó felvétel a panaszos által került rögzítésre. A panaszos a képviselővel az óvodához történő megérkezésüktől folyamatosan rögzítette a történeteket.

A hangfelvétel: 39.10 perctől 40.05. percig.

(R: rendőrnő, Ó: óvodai alkalmazott, A: a gyermek anyja, P: panaszos, K: képviselő)

R: *Bocsánat van egyébként kamera...?*

Ó: *Nincs.*

R: *Igen.*

Ó: *De a hölgy kezében van kamera.*

A: *Mielőtt bejött felszólítottam, hogy nem járulok hozzá....*

Ó: *Mi is felszólítottuk, én is megkértem, hogy nem járulok hozzá.*

F: *Nálam van a kamera és ennyi.*

R: *De akkor megteszi azt is, hogy bekacsolja és megmutatja.*

K: *Nem teszed meg, nem vagy köteles.*

F: *Jó akkor kikapcsolom.*

R: *Már most kérdezem, hogy a rendőri intézkedésről készített-e felvételt?*

K: *Természetesen nem.*

R: *Na és akkor azt is megmutatja ugye, hogy nem készített felvételt a rendőri intézkedésről, vissza lehet nézni a memóriáján.*

K: *Természetesen nem hajlandó megmutatni.*

R: *Mert természetesen készített a rendőri intézkedésről felvételt, ami természetesen rögzítve lesz a rendőri jelentésben, ezt már most mondom.*

K: *Ez az Önök dolga.*

A panaszos úgy nyilatkozott a felvételen, hogy kikapcsolja a kamerát ez azonban nem történik meg csak eltette, ugyanis a 37 perctől a kamera képet nem, csak a hangot rögzít egészen az intézkedés végéig.

A rendőri jelentésben az intézkedő rendőr megjegyzi, hogy a helyszínre érkezésekor a panaszos egy fehér színű kis méretű kézi kamerát tartott a kezében, amelyet az intézkedés közben több alkalommal a rendőr, valamint az intézkedés alá vont személyek felé irányított.

A rendőr kérdésére a panaszos azt a választ adta, hogy a rendőri intézkedésről nem készít kamera felvételt, a kérdést követően a kamerát feltehetően kikapcsolta, majd eltette.

Az Rtv. szerint a rendőr a tulajdonjogot korlátozhatja, amennyiben valamely tárgy az intézkedésben akadályozza. A helyszínen azonban nem merült fel olyan körülmény, amely indokolta volna a tulajdonjog – használat – korlátozását.

A szakmai állásfoglalás szerint jelen ügy kapcsán nem merült fel, hogy a panaszos által használt kamera fizikailag akadályozta volna a rendőri intézkedést. Megjegyzendő, hogy annak üzemeltetése nem szerencsés a teljes intézkedés alatt, mivel a felvételekre nem csak a rendőrök, hanem más – nem hivatalos, vagy közszereplőnek minősülő – állampolgárok is rögzítésre kerülhetnek, akik hozzájárulása nélkül bizonyosan nem lehet képfelvételeket jogszerűen készíteni, illetőleg a későbbiekben felhasználni.

Utalni kell ugyanakkor arra, hogy a polgárjogi kódex szabályai szerint a kép és hangfelvétel készítéséhez akkor nincs szükség az érintett hozzájárulására, ha nyilvános közszereplésen vagy közhatalom nyilvános gyakorlása során készült a felvétel, ha azt nem visszaélésszerűen használják fel.

Nincs szükség a hozzájárulásra akkor sem, ha a képmás vagy hangfelvétel elkészítésére vagy felhasználására közvetlenül fenyegető vagy már bekövetkezett jogsértés bizonyítása érdekében, közérdekből vagy jogos magánérdekből kerül sor, feltéve, hogy a képmás vagy hangfelvétel elkészítése nem okoz a bizonyítani kívánt jogsértéshez képest aránytalan jogsérelmet és a felhasználása sem visszaélésszerű.

A fentiekben megfogalmazottak alapján a panaszos tulajdonában lévő kamera használatának korlátozása a rendőr részéről az intézkedés rögzítése ellen nem irányulhatott volna, hiszen a rendőr közszereplő, ugyanakkor megállapítható, hogy a kamera használatára a rendőri intézkedés végéig került sor, ezért jogsérelem nem keletkezett.

Mindezekre figyelemmel a panasz e tekintetben megalapozott.

VI.

A Panasztestület a panaszossal szemben tanúsított rendőri hangnem tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította az Rtv. 2. §-ban foglaltak megsértését, amely sértette a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogát.

A képviselő kifogásolta a rendőrnő minősíthetetlen hangnemét a panaszossal szemben a kamera használata miatt, sérelmezte továbbá, hogy az intézkedés végén odaszólt a panaszosnak, hogy „*vigye innen a férjét, de nagyon gyorsan*” kijelentést.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint *-n a központi segélyhívóra érkezett telefonhívás okán megjelentek a * szám alatti óvodában.

A rendőrök helyszínre érkezésekor az intézmény vezető-helyettese elmondta, hogy képviselő és a panaszos * óra körüli időben megjelentek az óvodában, hogy a képviselő gyermekét elvigyék. A panaszos az óvodához érkezéstől kezdődően rögzítette az eseményeket a kezében lévő kamerával, amelyhez egyébként sem az óvodai dolgozók sem a gyermek anyja nem járult hozzá.

A panaszos a rendőrök helyszínre érkezését követően is folytatta a felvétel készítését.
A rendőrnő a helyszínen meghallgatta az óvoda vezető-helyettesét, a gyermek anyját és a képviselőt is.

A képviselő meghallgatása folyamán, amikor azt taglalta a képviselő, hogy hogyan történt a lökdösődés az óvoda folyosóján az elmondottakat bizonyítandó a rendőrnő rákérdezett:

A hangfelvétel: 39.10 perctől 40.05. percig.

(R: rendőrnő, Ó: óvodai alkalmazott, A: a gyermek anyja, P: panaszos, K: képviselő)

R: *Bocsánat van egyébként kamera...?*

Ó: *Nincs.*

R: *Igen.*

Ó: *De a hölgy kezében van kamera.*

A: *Mielőtt bejött felszólítottam, hogy nem járulok hozzá....*

Ó: *Mi is felszólítottuk, én is megkértem, hogy nem járulok hozzá.*

F: *Nálam van a kamera és ennyi.*

R: *De akkor megteszi azt is, hogy bekacsolja és megmutatja.*

K: *Nem teszed meg, nem vagy köteles.*

F: *Jó akkor kikapcsolom.*

R: *Már most kérdezem, hogy a rendőri intézkedésről készített-e felvételt?*

K: *Természetesen nem.*

R: *Na és akkor azt is megmutatja ugye, hogy nem készített felvételt a rendőri intézkedésről, vissza lehet nézni a memóriáján.*

K: *Természetesen nem hajlandó megmutatni.*

R: *Mert természetesen készített a rendőri intézkedésről felvételt, ami természetesen rögzítve lesz a rendőri jelentésben, ezt már most mondom.*

K: *Ez az Önök dolga.*

A rendőröktől mindenkor elvárható a kulturált, higgadt magatartás, akkor is amikor őket esetlegesen az intézkedés alá vont személy szándékosan provokálja, ugyanakkor minden egyes esetben szubjektív megítélés kérdése, hogy a használt rendőri hangnem - *adott szituációban* - mennyire volt sérelmezhető.

A hang- és képfelvétel alapján megállapítható, hogy a rendőri intézkedés feszült légkörben került foganatosításra. A rendőrnő a panaszossal szemben azonban nem használt becsületsértő kijelentéseket a kamera felvétel készítésével kapcsolatos kérdéseit nyugodt ugyanakkor határozott hangon tette fel és nem használt minősíthetetlen hangnemet. A körülményeket mérlegelve az a következtetés vonható le, hogy a rendőrnő kijelentései a panaszossal szemben megfelelt a jogszabályi, valamint az etikai előírásoknak, amely a panaszos oldalán sérelmet nem eredményezett.

A képviselő által sérelmezett kijelentés miszerint az intézkedés végén a rendőrnő felszólította őt az óvoda elhagyására a panaszosnak pedig külön odaszólt, hogy *„vigye innen a férjét, de nagyon gyorsan”* a felvétel alapján nem igazolható, ugyanis a képviselő által rendelkezésre bocsájtott felvételeken nem hallható.

A két videó felvétel rögzíti a rendőri intézkedés teljes terjedelmét (az egyik 01 óra 13 perc 47 másodperci, a másik 06 perc 55 másodpercnyi időtartamot) ezek egyikén sem hallható a képviselő által sérelmezett kijelentés.

A rendelkezésre bocsájtott hangfelvétel ugyancsak az intézkedés teljes időtartamát rögzíti (01 óra 27 perc 46 másodperc), azonban ezen a felvételen sem hallható a beadványban szereplő kijelentés.

Megjegyzendő, hogy az intézkedés végét rögzítő felvételek rossz minőségűek és a beszéd nehezen érthető ennek oka a hangos háttér zaj és a halk beszéd, ugyanakkor semmiképpen nem hallható a sérelmezett kijelentés.

A rendőri jelentés a sérelmezett kijelentésről nem tesz említést.

A fentiekben megfogalmazottak alapján nem értek egyet a Panasztestület megállapításaival.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340/B. § (1), (2) bekezdés, 394/B. § (1) bekezdés, 397/I (1) bekezdés, 195. § (1) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 35. § (1) bekezdés, 50. § (1) bekezdés, 100. § (1) bekezdés a), és e) pontjai, 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdései, 2. § (1) bekezdés, 13. § (3) bekezdés, 19. § (1) bekezdés, 17. § (1) bekezdés;
- A Rendőrség Hivatás Etikai Kódexe 1., 5., 7. pontjai.

Budapest, 2016. augusztus

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**